

ANAHTAR

KAĞAN

RESMİN
GİZEMİNİ

ÇÖZEBİLECEK
MİYİZ?

MUSTAFA
ORAKCI

ÇIZER:
GÖKÇE
ARİFOĞLU

PUSULA BOZUK MU?

Nefis Kurabiyeler Dükkânı'ndayız...
Yani bizim Onur'un çalıştığı kurabiyecide. Üstelik Onur'un da izinli olduğu bir günde...

Ben, Asya ve Onur birlikte bir masaya oturduk. Önceki akşam bulduğumuz bir tarafı saat, diğer tarafı pusula olan ilginç hediye masanın üzerine koydum. Hepimiz pusulaya bakmaya başladık, kimsenin ağzından tek söz çıkmıyordu.

İlk konuşan ben oldum:

- Bu hediye dedemin bıraktığı belli.

dedim gülererek.

– Neden, diye sordu Asya.

– Neden olacak, baksana dedem kadar ilginç ve sürprizlerle dolu... Bu kadar ilginç bir hediyeyi ancak dedem bulur.

Biz pusulayı incelemeye çalışırken Onur da yerinde durmuyor, diğer çalışanlara yardım ediyordu.

– Sen bugün izinli değil misin Onur?
Neden çalışıp duruyorsun?

– Alışkanlık Kağan, dedi Onur. Birisi sipariş verince kendimi tutamıyorum.

Biz Onur'a gülerken o da elindeki siparişleri sahiplerine verdi. Bir süre dışarıda durduktan sonra yanında kurabiye ve meyve suyuyla geldi.

– Bunlar patronumuzun ikramı arkadaşlar. Benim çalıştığımı görünce bize jest yapmak istemiş. Eee ne demişler, gezen

kurt aç kalmazmış. Ayrıca size daha önemli bir şey söyleyeceğim. Bu söyleyeceğim şeyi söylemeli miyim bilmiyorum. Kesin başıma bir sürü iş açacağım ama yine de söyleyeceğim. Bu pusula yanlış yeri gösteriyor, yani bozuk.

Bir anda Onur'a dikkat kesildik.

– Nasıl yani?

- Dışarıya servis yaptığımda hemen ilerideki caminin minaresine baktım. Caminin kapısı kibleyi yani güneyi göstermiyor muydu?

– Evet.

Onur iki kolunu yani daha doğrusu iki elini birleştirip uzattı ve güneye döndü.

– İşte kible bu tarafta... Kible tam güney değil güneydoğu gibi

sanırım. Fakat pusula tamamen başka bir yönü gösteriyor.

Pusulayı elime alıp kontrol ettim. Evet, pusula doğru yönü göstermiyordu. Kuzeyi gösteren kırmızı uç aşağı yukarı batıyı falan gösteriyordu.

Asya masadan kalktı. Oldukça heyecanlı görünüyordu:

- Ben hemen bu işi halledebilirim,

dedi ve koşarak kurabiyeciden ayrıldı. Onur'la arkasından bakakaldık.

– İyi de nereye gitti şimdi bu?

Biz Asya'nın arkasından bakakalmışken o yine aynı hızla koşarak geldi.

– Nereye gittin ve nasıl bu kadar çabuk geldin, diye sordum.

Asya konuşmadan elinde tuttuğu şeyi uzattı. Avucunda tuttuğu nesne bir pusu-
laydı.

- İşte bunu aldım karşiki kırtasiyeden,

dedi.

Ardından devam etti:

- Bu pusulayı ödünç aldım. Şimdi elimizdeki pusulanın nereyi gösterdiğini anlarız.

İkisini yan yana koyduk ve çok ilginç bir şey oldu. İki pusula da farklı yönleri gösteriyordu. Onur'un söyledikleri doğru çıkmıştı.

Onur:

- Belki bu pusulayı etkileyen bir şey vardır. Dışarı çıkıp deneyelim,

dedi.

- O zaman ikisini de etkilerdi.
Ama yine de deneyelim,

dedim.

Birlikte iki pusulayı da alıp dışarı çıktık. Meydana doğru yürüdük. Pusulaları yan yana yere koyup izledik. İkisi de biraz önceki gibi farklı farklı yerleri gösteriyordu.

Bu gerçekten çok ilginçti. Bir süre daha yürümeye devam ettik. Kasabanın farklı bir noktasına gittik. Hatta kurabiyeciden epey uzaklaştık. İşin ilginç yanı, ne kadar yön değiştirirsek değiştirelim kırtasiyeden aldığımız pusula hep aynı yönü gösteriyordu. Fakat dedemin pusulasındaki iğnenin yönü sürekli değişiyordu.

Diğer pusulayı da sahibine iade ettik. Arkadaşlarıma döndüm.

- Sanırım yeni bir ipucumuz oldu,

dedim.